

Poveștile copilăriei

SOLDĂȚELUL DE PLUMB

PUNGUȚA CU DOI BANI

PINOCCHIO

ALBĂ CA ZĂPADĂ

MOTANUL ÎNCĂLȚAT

SOLDĂȚELUL DE PLUMB

H.C. ANDERSEN

Soldățelul de plumb

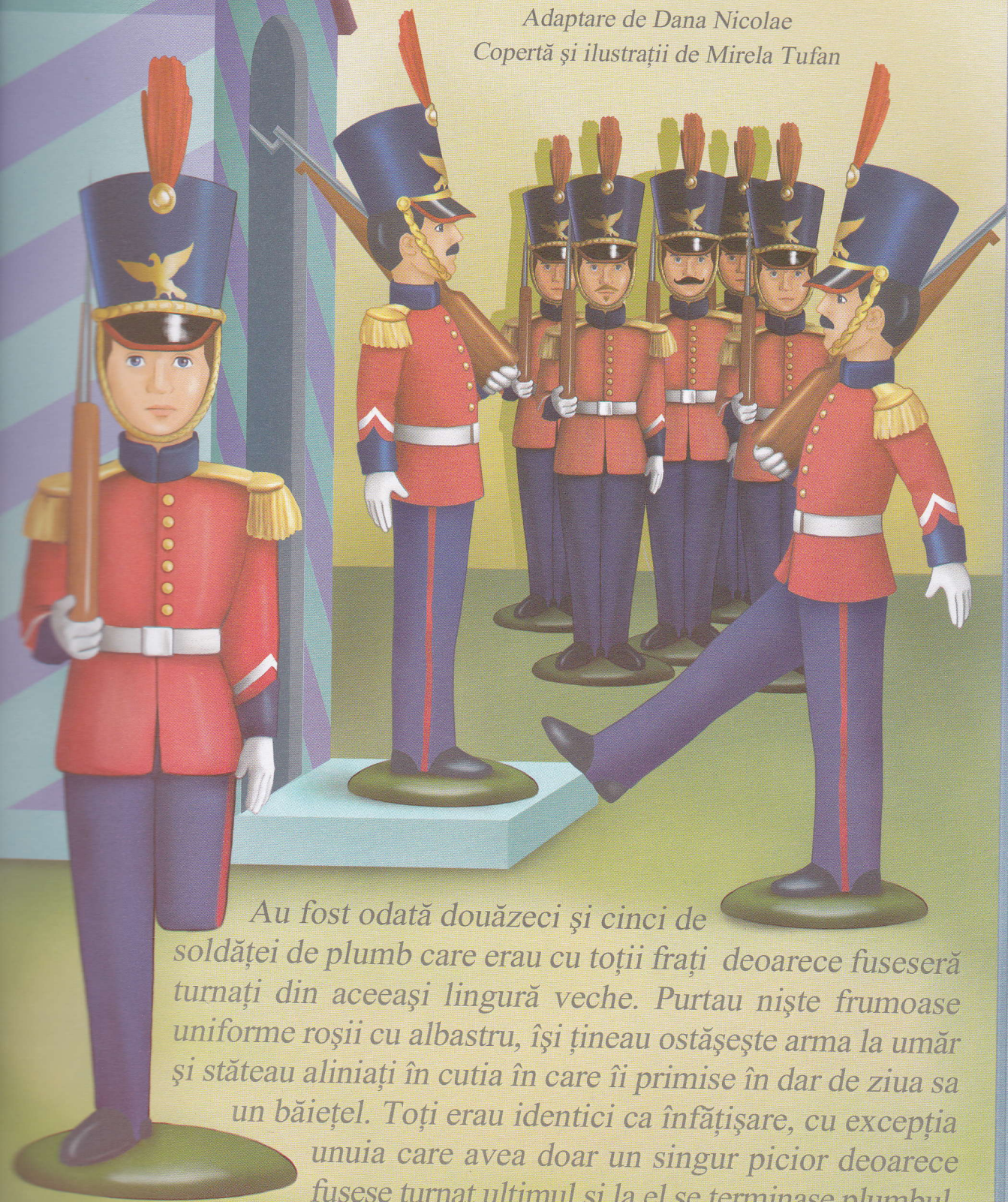
H.Ch. Andersen

Respect pentru gamele și cărțile

Soldățelul de plumb

Adaptare de Dana Nicolae
Copertă și ilustrații de Mirela Tufan

Au fost odată douăzeci și cinci de soldăței de plumb care erau cu toții frați deoarece fuseseră turnați din aceeași lingură veche. Purtau niște frumoase uniforme roșii cu albastru, își țineau ostășește arma la umăr și stăteau aliniați în cutia în care îi primise în dar de ziua sa un băiețel. Toți erau identici ca înfățișare, cu excepția unuia care avea doar un singur picior deoarece fusese turnat ultimul și la el se terminase plumbul.

Pe masa pe care fuseseră așezați se aflau multe jucării, însă dintre toate, cel mai fermecător era un palat de hârtie prin ale cărui ferestre puteai privi înăuntru la minunatele sale încăperi. În fața palatului se aflau copăcei mici așezați în jurul unei oglinzi ce închipuia un lac, pe luciul căruia pluteau câteva lebede de ceară, a căror imagine se reflecta în oglindă.

Însă mai minunată decât toate acestea era o fetiță ce stătea în ușa palatului.

Ea fusese croită asemenea palatului, tot din hârtie, însă purta o fustiță din mătase fină, iar peste umeri avea trecută o eșarfă la fel de subțire prinsă cu o stea mare și strălucitoare. Fiind de fapt o micuță balerină, ea își ținea mâinile ridicate deasupra capului, iar unul dintre picioare și-l ridicase atât de sus încât aproape că acesta nici nu se vedea.

Asta îl făcu pe bravul soldăţel să creadă că şi ea avea asemeni lui numai un picior şi imediat îi încolţi în minte ideea că ar fi o soţie tocmai potrivită pentru el. Şi cu toate că ea era o fată de rang nobil ce locuia într-un palat în timp ce el locuia în cutia pe care trebuia să o împartă cu ceilalţi douăzeci şi patru de fraţi ai săi, nu se lăsă deloc descumpănit de situaţie şi hotărî să intre în vorbă cu ea.

